

בודתו, נותר חסר-כל. מהביטוח הלאומי אין הוא מקבל מאומה. אין לו כסף לשכר-דירה, והוא ישן ברחוב. אין לו כסף לאכול, הוא לא אוכל. מלבד בשבתות, כאשר הוא מוזמן על-ידי מכרים לארוחת-צהריים. כימי חול הוא אינו מתרחק, אינו מתגלח, אינו מחליף בגדים. למרות זאת, מקפיד ה-קשיש הרזה עד להחריד, הצולע בגלל כאב-ביתוסת בגבו ורגלו, לישון, אפילו על הי ספסל בגן-הציבורי, כשהוא ענוב בעניבתו המדולדלת ולבוש בזקט החליפה העתיקה. גורשטיין, כרבים מחבריו חסרי ה-בית, לא הצליח, משום מה, להשתלב במעגלות הסעד. פניתי לאברמוביץ, סגן ראש העיר, הוא מספר, "זה שאחראי על עזרה סוציאלית. הוא ענה לי שאין לו זמן. גם יצחק ועקינין איננו ישן תחת הגשר. בנעוריו, עבד יצחק כנגר בנגרייתו של אברהם קריניצי ז"ל. כיום, בגיל 88, הוא מתגלגל ברחובות, ישן בחצרות. לפעמים יש לי מזל, הוא מספר, שמש של בית-כנסת אחד משאיר לי את הדלת פתוחה, ואני ישן בפנים. אבל כשאי אפשר, אני מחפש לי חדר-מדרגות טוב, איפוא שהקור לא חונק אותי."

יצחק ועקינין הוא מהמאשרים שאינם סובלים הרפתרועב: "אני מקבל פתקאות מהעירייה לבית-המרחץ, וגם למכולת, הוא מגלה. אבל מקום לישון לא קיבלתי."

נפל מעמוד חשמל

גם אליעזר שמרן איננו ישן תחת הגשר. הוא ישן באוטובוס, בחניון ה-אוטובוסים בתחנה המרכזית. "זה הבית שלי", מספר הגבר בן ה-48, גידם יד שמאלו. "אין לי בית אחר. אין לי לאן ללכת. כבר שבע שנים שאין לי בית." פעם היה לו, וגם אשה וילדים. לפני 17 שנה נפגע, בעבודתו כפועל בחברת החשמל. התחשמל במרומי עמוד ונפל. שלוש שנים שכב בבתי-חולים. אשתו נפטרה. מביטוח-לאומי קיבל 223 ל"י ל-חודש — סכום שהועבר מיד לזכות היל-דים. כיום מקבל 130 ל"י לחודש ממחלקת העזרה הסוציאלית של העירייה. מספיק לו בקושי לאכול, אך ודאי שלא לשכור חדר. הפיתרון: הספסל האחורי באוטובוס חור-

בחדר-מדרגות

נוהג לישון יצחק ועקינין. כל מוסדות העזרה הסוציאלית של מדינת ישראל לא הצליחו למצוא מיטה לישיש זה, בן ה-88. לעיתים, הוא זוכה לשעה של חסד, מבלה לילה בבית-הכנסת "אליהו הנביא", ברחוב זבולון פינת לוינסקי, כאשר השמש מאפשר לו לישון שם.

נה. קר, לא גוה, אבל לפחות סגור מרוחות. אליעזר כהן, לעומת זאת, מעדיף את הספסל הסמוך לחדר-השירותים בתחנה המרכזית. צעיר בן 33, זקן קצר, כיפה ל-ראשו, בנו של שמש בית-כנסת ירושלמי, הוא גר ברחובות מזה 13 שנה. "היינו תשעה ילדים בבית", הוא מספר. "הייתי יוצא בערבים ומחפש אוכל בחדר-נות. הייתי חוזר הביתה מאוחר, אחרי ש-החתונות היו נגמרות. אבא גירש אותי מהבית. מאז אני ישן בחוץ. "בקיץ, זה לא כליכך נורא. אבל בחורף קשה מאוד. קר מאוד בחורף, בלילה, ב-תחנה המרכזית."

קר מאוד. בין אם הם זקנים או צעירים, חולים בגופם או רק בנפשם — קר מאוד לישון בחוץ בחורף. אפילו לא מתחת לגשרים.

לבד

אלמוני זה סירב להזדהות — מבושה. את לילותיו הוא מבלה על ספסל ב-גן מאיר, קושר מסביב לגופו קרטונים כהגנה מפני הקור החודר עצמות. בתמונה משמאל: יצחק ועקינין וחברו יצחק ישראל בחדר-המדרגות של בית-הכנסת.